

[Pelle Voigt]

tækningsbidragene, at det ikke forholder sig sådan.

Jeg finder det besynderligt, at man vil genere en gruppe danske samfundsborgere, hvis rettigheder i øvrigt er sikret igennem lovgivningen, på den måde, at man ved statsmagtens mellemkomst vil indskrænke deres ret til at vende sig imod militærvæsenet i alle dets afskyninger og former.

Vi kan i dette samfund og i dette demokrati være uenige om mangt og meget, men det har altid været min opfattelse, sådan som den også er knæsat i militærnægterloven, at dette demokrati bl.a. var kendetegnet ved, at vi yder mindretallene i samfundet beskyttelse.

Jeg forstår, at det i denne sag ikke er folketingsflertallets opfattelse, og det må jeg sige – med særlig adresse til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre – at jeg dybt beklager.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Nu har vi hørt hr. Pelle Voigt præsentere sit forslag, og jeg skal bemærke, at det efter min mening ville være helt urimeligt, hvis ejere af befordringsmidler på grund af deres samvittighed skulle kunne fritages for at stille deres køretøj til rådighed.

En ting er, at en person på grund af religiøs eller etisk overbevisning kan nægte at forrette egentlig militærtjeneste. Noget helt andet ville være at stille en person økonomisk mere fordelagtigt end landets øvrige borgere med henvisning til religiøs eller etisk holdning. Vi betaler jo alle skat til forsvaret, der bl.a. anvender bevillingerne til køretøjer. Jeg kan vanskeligt forestille mig, at Socialistisk Folkeparti skulle være tilhænger af, at den enkelte borger skulle kunne nægte at betale en del af sin skat med henvisning til etisk overbevisning. Eller tager jeg fejl? Rækker fantasien også til et sådant forslag?

Derfor er det svært at tage dette ændringsforslag alvorligt.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg kan kun tage forsvarsministerens argumentation i denne sag alvorligt, hvis forsvarsministeren ikke afviser dette ændringsforslag, men udtænker en sælsom økonomisk eller anden plagsom straf som en straf for disse mennesker, fordi de ikke ønsker at bidrage til mili-

tærvæsenet i Danmark, ligesom man har gjort det i forhold til militærnægterne. Her pålægger man jo en straffetjeneste, som, til trods for at vi igennem årene har forsøgt at lægge mening og indhold i den, stadig væk i alt for høj grad har karakter af, at folk ikke på den ene eller den anden måde skal have lov til at slippe. Det synspunkt kan jeg for så vidt godt forstå. Det, jeg ikke kan forstå og ikke kan acceptere, er, at man blot afviser et forslag om at forhindre, at mennesker, som af den danske stat er registreret og anerkendt som mennesker, der ikke ønsker at bidrage til militærvæsenet, skal tvinges til ved deres ejendom at støtte dette væsen. Og som sagt: Hvis jeg skal tage forsvarsministerens argumentation alvorligt, bør den udmønte sig i et tillæg til SF's ændringsforslag, som går ud på, hvad man så skal stille op for at genere disse mennesker, sådan at de på den ene eller den anden måde, fordi de tillader sig den luksus at have en principiell holdning, ikke skal stilles økonomisk bedre end andre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget om indsættelse af en ny paragraf efter § 2
forkastedes, idet 13 stemte for, 99 imod.

§§ 3-6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) *Anden behandling af lovforslag nr. L 228:*